టికెట్‌లెస్ ట్రావెల్

వింధ్యవాసిని

అది హిందూపూర్ రైల్వే స్టేషను.

వెంకట్రామయ్య ఇంట్లో కమ్మని విందు ఆరగించిన భుక్తాయాస మింకా తీరలేదు. "మీరు బండెక్కండి సార్, నేను టికెట్ తెస్తా" అని వెళ్ళిన పెద్ద మనిషి ఏడీ? అని విసుగ్గా ఒకసారి వాచీ చూసుకుని, కిటికీ లోంచి బయటికి చూస్తూ కూర్చున్నాను.

ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో ఇవాళ అంతగా రష్ లేదు. ఒకసారి చుట్టూ చూశాను. ఎదురుగుండా ఉన్న సీట్లో ఒక అందమయిన వయసులో ఉన్న అమ్మాయి, పక్కనే వాళ్ళమ్మగారు కాబోలు కూర్చుని ఉన్నారు అమ్మాయి ముఖం ఎలా ఉందో చూద్దామంటే వాళ్లమ్మ ఆమె తల ఎత్తనిచ్చేలాగా లేదు పెద్దావిడ పక్కన కొంచెం స్థలం వదిలి కూర్చుని ఉన్న మాసిన బట్టల గడ్డం మనిషిని చూస్తే దొంగలా ఉన్నాడు.

'జాగ్రత్తగా వుండాలి భుక్తాయాసంతో కళ్ళు మూస్తే, సూట్‌కేసు తీసుకుని ఏ మధ్య స్టేషన్లోనో రైలు దిగి ఉడాయించవచ్చు వీడు'' అనుకున్నాను. వెంటనే పైన బెర్త్ మీదున్న సూట్‌కేస్ దింపి, కాళ్ళ దగ్గిర సీటుకింద దూర్చాను ఇది కాస్త అనామ

కూలమే. కానీ అనుకూలం కన్నా, జాగ్రత్త ముఖ్యం కదా!

జేబులోంచి దువ్వెనతీసి క్రాపు దువ్వుకుని ఇన్‌షర్ట్, బూటు లేసులు సరిగా ఉన్నాయో లేదో పరీక్షించి చూసుకున్నాను.

ఎదురుసీటు అమ్మాయి ఒక్కసారయినా తల ఎత్తి ఇటుచూస్తే బావుండు అనుకుంటూ వుండగానే వెంకట్రామయ్య ఒగురుస్తూ, పరిగెత్తుకొని వచ్చాడు.

"ఇదిగో టిక్కెట్టు తీసుకోండి సార్" అన్నాడు లాల్చీ జేబులో చేయి పెడుతూ,

"ఎంతయిందేమిటి?"

"ఎంతోనా? దాంతో ఏమిలెండి. అలాగే దయచేసి ఈ కవర్ కూడా" రహస్యంగా అంటూ తెల్ల కవర్ ఒకటి అందించాడు.

అందులో కనీసం అయిదు వందలు ఉండొచ్చని నా అంచనా. లంచం తీసుకోవటం నాకు ఇష్టంలేదు కానీ ఏం చెయ్యను? ఈ వెంకట్రామయ్య ఒట్టి జిడ్డట! ఇవ్వగానే తీసుకోకపోతే, వెంటబడి రైలెక్కి వచ్చినా వచ్చేస్తాడు.

మౌనంగా రెండూ అందుకుని పాంటు జేబులోకి తోసాను, 'లంచం తీసుకోవటం తప్పే! కానీ నేనేం ఒడేసి వసూలు చేసుకోటం లేదే అతనే ఇస్తున్నాడు- తీసుకున్నాను, అంతే' అనుకుంటూ.

సిగరెట్ తీసి, పెదాలమధ్య ఉంచుకుని అగ్గిపెట్టెకోసం తడుముకున్నాను దొరికింది కాదు. వెంకట్రామయ్య తన జేబులోంచి తీసి ఇచ్చాడు. సిగరెట్ వెల్చి పొగ వదిలాను. ఈ వెంకట్రామయ్య పుణ్యమా అని మూడు రోజుల హిందూపూర్ క్యాంపు, ఏ ఇబ్బంది లేకుండా ముగిసింది బస, భోజనం రెండూ ఆయన ఇంట్లోనే. హోటల్లో వుంటానని అన్నా వెళ్ళనిచ్చాడు కాదు.

"నేను వచ్చేవారంలో అనంతపురొస్తాను సార్. అప్పటికి మా ఫైలు..."

"అలాగేలెండి. మీరేం వర్రీ అవనక్కర్లేదు నేను వెళ్ళగానే ముందు మీ పేపర్లే చూసి, కలెక్టర్‌గారికి రెకమెండ్ చేస్తాను. సరేనా?"

గార్డు విజిల్ కొట్టడమూ, రైలు కూత వేయటమూ ఒక్కసారే వినిపించాయి. సెలవు తీసుకుని, కదిలిన రైలుకి దూరం అవుతున్న వెంకట్రామయ్య మీది మంచి దృష్టి ఇటు మరల్చి చూశాను. వీళ్లంతా ఎప్పుడు ఎక్కారోగానీ మా కంపార్ట్‌మెంటు అంతా నిండుగా వుంది సీట్లన్నీ నిండిపోయి, ఒక ముసలమ్మ కిటికీ దగ్గర కిందే కూర్చుని ఉంది.

తైల సంస్కారం లేని జుట్టు, మాసి చిరిగిపోయిన దుస్తులు, వంగిపోయిన నడుము, ఆ ఎముకల గూడు అవతారం చూస్తే, అడుక్కుతినేదిలా గుంది ముసలమ్మ. 'టికెట్ లెస్' బాపతుకాబోలు అనుకున్నాను. కానీ మామూలుగా ఆ రకం మనుషుల్లో కనిపించే ధీమా, తెగింపు ఈమెలో లేవు. భయం భయంగా దిక్కులు చూస్తూ కూర్చుని ఉంది. ఆమె చూపులు చూస్తే రైలెక్కటం ఇదే ప్రథమం కాబోలు అనిపించింది.

అటుపక్క సీటుమీద రైలు కదిలేముందు ఎక్కిన కాలేజీ స్టూడెంటులాంటి అబ్బాయి కూర్చొని ఉన్నాడు. అతగాడి చూపులు ఎదురుగా ఉన్న అమ్మాయిమీదే కేంద్రీకరించి ఉండటం గమనించాను. 'వీడు నాకు పోటీ కాబోలు!' అనుకుని నవ్వుకున్నాను. తప్పేముంది? ఇల్లు, ఇల్లాలు, సంసారం— అన్నీ ఉన్న నేనే, ఇల్లు వదలి బయటకు రాగానే అన్నీ మరచి కుర్రచేష్టలు మొదలు పెడితే, ఇక కుర్రవాడు దొంగచూపులు చూడటంలో వింత ఏముంది? అనిపించింది.

చలువ కళ్లజోడు తీసి, జేబులోదాచుకుని న్యూస్‌పేపరు విప్పాను ఇంతలో టికెట్ కలెక్టర్ వచ్చాడు. ఉన్న సీట్లలోనే ఎలాగో కొంత చోటు చేసుకుని కూర్చున్నాడు. ఎందుకంటే ఈ బోగీలో మావే చివరిసీట్లు. పెనుగొండలో రైలు ఆగేదాకా అతనిక్కడే కూర్చుంటాడు.

టి. సి. కి దాదాపు నలభయి సంవత్సరాల వయసుంటుంది నల్లకోటు జేబుకి ఉన్న ప్లాస్టిక్ స్ట్రిప్‌మీద సి. బాలసుందరం అని ఇంగ్లీషులో వ్రాసి ఉంది. శుభ్రంగా ఉన్న తెల్లని పాంటు, నిగనిగలాడే బూటు వేసుకుని ఉన్నాడు. కళ్ళద్దాలు, మీసాలవల్ల వయసు హెచ్చుగా కనిపిస్తోందేమో అనిపించింది.

ఒక్కొక్కరి టిక్కెట్టుతీసుకుని, పరీక్షగా చూసి, సంతకం చేసి, వాపస్ ఇచ్చేస్తున్నాడు. చివరగా నాది అయిన తరువాత, కిటికీదగ్గర కింద కూర్చున్న ముసలమ్మవంతు వచ్చింది.

టి. సి. వచ్చి ఇక్కడ కూర్చున్నప్పటి నుంచీ, వంచిన తల ఎత్తలేదు ముసలమ్మ. నా అనుమానం మరింత బలపడింది.

"ఇదిగో అవ్వా టికెట్ ఇవ్వు" అన్నాడు టి. సి.

అంతే! గొల్లుమని ఏడవటం మొదలు పెట్టింది ముసలామె ఆమె దగ్గర టికెట్ లేదని అందరికీ తెలిసిపోయింది

టి. సి. కి కోపం వచ్చి బాగా తిడతాడనుకున్నాను. కానీ, అలాంటిదేమీ జరగలేదు.

"ఎందుకవ్వా అట్లా ఏడుస్తావు? ఎక్కడికి పోవాలి? టికెట్ తీసుకోకుండా ఎందుకు రైలెక్కినావు?" మెల్లగానే అడిగాడు అతను.

"కర్నూలు కెళ్ళాల బాబూ! మాచిన్నోడు మేస్త్రి పని నేర్చుకోను బోయి ఆడ రోగాన బడినాడంట ఆస్పత్రిలో ఉన్నాడని ఎవరో జెప్పిరి. అర్జెంటుగా బోతేగానీ పేనాలతో జూస్తానో లేదో!"

ఏడుస్తూనే చెబుతోంది అవ్వ

"నా దగ్గరేమో పైసలేవు. ఎక్కడినుంచి వొస్తాయి? నేనేం పని చేయగల్నని సంపాయిచ్చేదానికి? పొద్దుట్నుంచి ఎంతమంది కాళ్ళు బట్టుకుని అడిగినానో, నా సంగతంతా చెప్పుకుని. ఒక రూపాయి దొరికింది. టిక్కెట్టు కొనబోతే పద్నాలుగు రూపాయలు ఇయ్యమన్నారు. నా కాడ అంత డబ్బేది?"

"అందుకని టికెట్ కొనకుండానే రైలెక్కేసినావా?"

"కోపగించద్దయ్యా! నాకు దెల్సు. టికెట్టు లేకుండా రైలెక్కితే తప్పనీ, పట్టుకొని జెల్లు బడేస్తారని ఏం జేస్తునయ్యా, కడుపుతీపి, పిల్లడికి రోగం అని తెల్సినప్పటించీ పానం కొట్టుకుంటుంది. ఏమన్నాగానీ దేవుడే ఉండాడని ఎక్కేసినా."

ముసలమ్మ కథ చెపుతున్నది టి సి కి మాత్రమే! అతను ఏమనుకున్నాడో ఏమోగానీ చుట్టూ మిగతా ప్రయాణీకుల మనసుల్ని కదిలించి వేసింది అవ్వ కథ. "పాపం!" అనిపించింది.

అటు టి. సి కి కుడివయిపున కూర్చొని ఉన్న ఖద్దర్ బట్టల పెద్దమనిషి, "పోనీ వదిలేయండి సార్! పాపం దిక్కులేని ముసలమ్మ; రోగాన బడ్డ కొడుకును చూడబోతున్నానంటోంది!" అని సలహా ఇచ్చాడు.

వనితలకు మనవి
కొత్తరకం వంటలు
స్పష్టంగా రాసి పంపితే
త్వరగా పరిశీలించ వీలవుతుంది —సం.

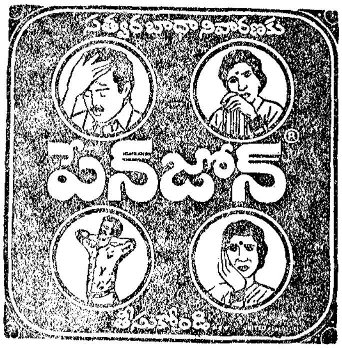

దీర్ఘవ్యాధులకు ఉత్తమవైద్యం
దురభ్యాసములకు లోనై, దాంపత్యసౌఖ్యంపొందలేనివారికి
హెర్నియా, చర్మవ్యాధులకు
పోస్టు ద్వారా వరి బీజం(బుడ్డ)
ఇస్నోఫిలియా, ఉబ్బసం(దమ్ము)
జీర్ణాశయం(గ్యాస్ట్రిక్)మూత్రస్త్రీల
వ్యాధులకు అపరేషన్ లేకుండా
చికిత్స చేయబడును. -రండి
డా॥ దేవత
3/1 బ్రాడీపేట, గుంటూరు. (A.P.)

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
7400 TG

టికెట్ లెస్ ట్రావెల్

టి. సి ఈ మాటలు చెవిని వేసు కున్నట్లు కనిపించలేదు

"నీ కష్టం నీది. తప్పని తెలిసినా, తప్పనిసరి అయి రైలెక్కానంటావు. కానీ నా డ్యూటీ నేను చెయ్యాలిగదవ్వా? పెలి గొండలో రైలు అగుతూనే దిగిపోవాలి నువ్వు"

"బాబ్బాబు, అంత పని మాత్రం చేయదయ్యా" అని వలవలా ఏడవటం మొదలు పెట్టింది అవ్వ.

అవ్వ ఏడుపు చూసి, ఎదురుగా వున్న అమ్మాయి తలికి కళ్లనీళ్లొచ్చాయి కాబోలు "ఏదో ముసలి అడుక్కుంటోంది. వొది లెయ్యండి బాబూ!" అంది బ్రతిమాలు తున్నటు గా.

"చూడండమ్మా. నా డ్యూటీ నేను చేయాలి టికెట్ లేని ప్రయాణం నేరము— అయితే అలాంటి టికెట్ లేకుండా ప్రయాణించే వారిని చూసీ వదిలెయ్యటం టి. సి. గా నేరమే అవుతుంది. నేను అట్లాంటి పని ఎప్పుడూ చేయ్యలేదు. ఇక ముందు చెయ్యను"

"అబ్బో బయల్దేరాడండీ, గొప్ప డ్యూటీ మైండెడ్ పెద్దమనిషి! ఇలాంటి వాళ్ళని దొంగతిళ్లు తినగా ఎంతమందిని చూడలేదు మా కళ్ళతో" అన్నారెవరో.

"అవునవును, అయిదు రూపాయలు చేత బెడితే, నేరుగా హైదరాబాదు దాకా పోనిస్తారు మారు మాట్లాడకుండా. ఈయ నేదో పెద్ద పోజు కొడుతున్నాడు" మెల్లగా గొణిగాడు మాసిన బట్టల గడ్డం అతను.

"ఈ గొడవంతా ఎందుకు? ఇంత మందిమి ఉన్నాం కదా? ఎవరికి తోచినంత వారు చందావేసి, ఈ అవ్వకి టికెట్ కొంటే సరి" స్టూడెంటు కుర్రాడి సలహా.

'నిజమే' అనిపించింది నాకు.

ఇంతమంది ఇన్ని మాటలు అడుతుంటే నేను ఏమీ అనకపోవటం నామర్దాగా తోచింది నాకు.

"అవును. మీరు చెప్పింది బావుంది మాస్టారూ! మీరే మొదట ఇవ్వాలి, ఎవరికి తోచినంత వారివ్వండి. అంతా కలిపి, తక్కువయ్యింది నేను ఇచ్చుకుంటాను" అన్నాను ఖద్దరుచొక్కా పెద్దమనిషితో.

భయం

సామాన్యుడు
'స్కైలాబ్' పడుతుందంటే దడుసుకోడు.
'దివిసీమ' వరదంటే భయపడి పారిపోడు.
కాని,
'పేమెంట్స్‌డే' అంటే హడలిచస్తాడు
చేతికందిన 'జీతం' ఎటు పంచాలో తోచక

- ఇమంది రామారావు

తలో పావలా, అర్ధా, రూపాయీ ఇలా వరసగా ఎవరికి తోచింది వారు నా చేతిలో పెట్టారు నేను దొంగేమో అనుకున్న గడ్డం అతను అయిదు రూపాయలు మాసి, నలిగిన నోటు ఇచ్చాడు ఆశ్చర్యంగా చూడటం తప్ప ఏమీ చేయలేక పోయాను.

అంతాకలిపి చూస్తే, టికెట్టు డబ్బుకి పదిపైసలు ఎక్కువే ఉంది. నా జేబునుంచి తీయవలసి రానందుకు సంతో షించాను. "ఇదిగోనండి" అని టి. సి. కి అందించబోయాను.

అతను తీసుకోలేదు. "వద్దు. అలా కుదరదులెండి టికెట్టు ఖరీదుకి రెండింతలు వసూలుచేయాలి రూల్సు ప్రకారం" అన్నాడు నిర్లిప్తంగా.

"ఛ! ఏంమనిషి? రాతిగుండె కాబోలు ఇతగానిది. ఇంతమంది మనసుల్ని కదిలించిన అవ్వ ఏడుపుకి కొంచమయినా చలించలేదే!" అనుకున్నాను.

"అబ్బో, పెద్ద రూల్సు మాట్లాడు తున్నాడు. అసలు మారు మాట్లాడకుండా చూసీ చూడనట్లు వదిలేస్తే పోయేదానికి, ఏంత రాద్ధాంతం చేస్తున్నాడు చూడండి" కారాకిళ్లీ బిగించిన, సిల్కు జుబ్బా అతను బయటికి ఉమ్మేస్తూ అన్నాడు.

ఆయన పయికి అన్నాడు. నేను మనసులో అనుకున్నాను. అంతే తేడా!

అయితే ఇప్పుడిలా అందరిదగ్గిరా వసూలు చేసిన ఈ డబ్బులేంచేసేట్టు అనిపించింది. దిక్కులు చూస్తూ కూర్చున్నాను.

పోనీ నాకెందుకు అని, "ఇదిగో అవ్వా" అని అవ్వ చేతికే అందించబోయాను.

"అయ్యో నా కెందుకు బాబూ" అని

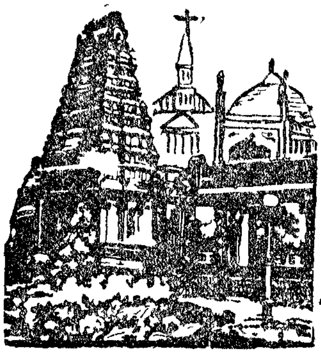

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

క్రమశిక్షణ

ఇప్పుడు చాలా విద్యాలయాల్లో క్రమశిక్షణ లోపించినట్లు అందరికీ తెలుసును. తరుచుగా – విద్యార్థులు తమ కోర్కెలు తీరడానికి సమ్మెలు చేయడం, విద్యాలయాలు మూసివెయ్యబడడం, విద్యార్థులకు భయపడి ఉపాధ్యాయులు వారికి లొంగిపోవడం జరుగుతూ ఉన్నది

పూర్వకాలంలో విద్యాలయాలు లేకపోలేదు. పై దేశాలు చాలా అనాగరక స్థితిలో ఉన్న కాలంలోనే మనదేశంలో అన్ని శాస్త్రాలలోనూ మేధావులయిన మహాపండితులు ఉండేవారు అమూల్యాలయిన శాస్త్ర గ్రంథాలు వుండేవి విద్యార్థులు ఎంతో శ్రద్ధతో తాము కోరిన విద్యలను అభ్యసించేవారు గురువులంటే భయభక్తులుండేవి అందువల్ల క్రమశిక్షణ రాహిత్యానికి ఏమాత్రమూ అవకాశమే ఉండేది కాదు

అయితే–నాగరకత అభివృద్ధి చెందుతున్న యీ కాలంలో క్రమశిక్షణ లోపించడానికి కారణం ఏమిటి ? అని ఆలోచించవలసి ఉన్నది పూర్వం రాజ్యాలను పాలించే రాజులు విద్యాలయాలు స్థాపించి, అధ్యాపకులను పోషించి, విద్యార్థులకు ఉచితంగా విద్య లభించేటట్లు చూచేవారు విద్యార్థులు, తాము కోరిన విద్యలను నేర్చుకునే సౌకర్యాలు ఉండేవి ఇప్పటివలె సీట్లకోసం నానా తిప్పలూ పడే అవసరం లేకపోయేది ముఖ్యంగా అప్పటి విద్యా విధానంలో మతముల తత్త్వాన్ని బోధించడం కూడా తప్పక ఉండేది విద్యార్థులు వివిధ మతాలను గురించి గ్రహించి, అన్నిటి ప్రధానలక్ష్యం ఒక్కటే అని గుర్తించేవారు వివిధ మతాలవారి మధ్య అన్యోన్యత ఉండేది

నేటి విద్యా విధానంలో మత బోధనకు స్థానం లేదు. మొదట కొన్ని విద్యాలయాలలో ఉండినా క్రమంగా తొలగిపోయింది. నీతి బోధనగా స్వల్పకాలం కొన్నిచోట్ల ప్రవేశపెట్టబడినా, అది నామ మాత్రమే ! దానిలో పరీక్ష ఉండదు పరీక్ష ఉన్నా మార్కులకు విలువ ఉండదు అందులో మార్కులు రాకపోయినా, పై తరగతికి వెళ్ళడానికి ఆటంకం ఉండదు అందువల్ల విద్యార్థులు ఆ విషయంపై శ్రద్ధ చూపరు. క్రమశిక్షణ ఇందువల్ల లోపిస్తుంది మన పాఠశాలల్లో మత బోధకు అవకాశం కల్పించి, దానికి తక్కిన విషయాలతో సమానతను ఇచ్చి, ఆ పరీక్షలో కూడా తగిన మార్కులు వస్తేనేకాని పైది తరగతికి వెళ్ళుటకు సాధ్యం కానట్లు నిబంధన వుంటే క్రమశిక్షణ తప్పక ఏర్పడుతుంది ★

మరింత గట్టిగా రాగాలు తీస్తూ కూర్చుంది అవ్వ ఎవరికీ ఏం చేయాలో పాలుపోవటం లేదు. ఆ ముసలామెని ఓదార్చే శక్తి ఎవ్వరికీ లేదు

ఈ రాక్షసుడు ఆ ముసలమ్మను పెనుకొండలో రైల్లోంచి దింపేయుటం ఖాయం అనుకున్నాను

టయిం చూసుకున్నాను ఇంకో రెండు నిముషాల్లో వచ్చేస్తుంది స్టేషను. చివరి ప్రయత్నంగా, "ప్లీజ్ తీసుకోండి, పాపం ఎందుకు దింపుతారు ముసలామెను"అన్నాను.

ఈసారి ఏమనుకున్నాడో ఏమో, అతను మౌనంగా నేనిచ్చిన డబ్బు తీసుకుని రసీదు వ్రాశాడు. దాన్ని తీసి అవ్వ చేతికివ్వబోతుంటే నేను చెక్ చేద్దామని, " ఏదీ ?" అని తీసుకున్నాను – అందులో ఇరవయి ఎనిమిది రూపాయల చిల్లరకి రసీదు వ్రాసి ఉంది.

ఆశ్చర్యంగా టి సి ముఖంలోకి చూశాను

టికెట్ లెస్ ట్రావెల్

"మీరంతా కలిసి, ఇంత మంచి మనసుతో ఈ అవ్వకి సహాయపడబోతే నేను అడ్డుపడాలనిపించలేదు అలా అని నా డ్యూటీకి అన్యాయం చెయ్యలేను. తోచిన వారు తోచినంత ఇస్తే నాకు తోచింది నేనూ ఇవ్వద్దూ !" అని అతను చిరునవ్వుతో అంటూ ఉండగానే రైలు స్టేషన్లో ఆగింది

దిగి వెళ్లబోతూ "నీకేం భయంలేదు, కర్నూలు వరకు నిశ్చింతగా పో అవ్వా ! ఈ రసీదు భద్రంగా దాచుకో ! నీ కొడుక్కు నయిం అవుతుందిలే, దిగులు పడొద్దు" అని అవ్వకు చెప్పి. మరీ వెళ్లాడు టి పి. బాలసుందరం.

కృతజ్ఞతా భావంతో, అతని కాళ్ళు పుచ్చుకోబోయిన అవ్వకు అవి అందలేదు. ఆతను గబగబా వెళ్లిపోవటంతో– "నీ అమ్మ కపుడు చల్లగా, నూరేళ్ళు సుఖంగా ఉండు బాబూ" అని గొణుగుతూ చేసిన అవ్వ ఆశీర్వాదం అయినా అతని చెవులకి అంది ఉండాలి

మిగతావారి సంగతేమోకానీ, నేను ఆశ్చర్యం నుండీ తేరుకోవడానికి చాలాసేపు పట్టింది ధర్మవరం స్టేషన్లో "కాఫీ తాగుదాం రండి సార్" అని పిలిచాడు స్టూడెంటు కుర్రాడు. కలిసి వెళ్లాము కాఫీల తాగి, కింద నిలుచుని మాట్లాడుతూ ఉండగా, టాపిక్ టి సి. వయిపు మళ్లింది

"చాలా గొప్ప మనిషి ఇలాంటి వాళ్లు నూటికొక్కరున్నా మనదేశం బాగుపడేది సార్ ! ఇలాంటి వాళ్లని చూసి రోజుకు వందలు, వేలూ లంచాలు మింగే పెద్ద పెద్ద ఆఫీసర్లు ఎంతయినా నేర్చుకోవాలండి" అన్నాడు

గుమ్మడికాయల దొంగలాగా పాంటు జేబు తడిమి చూసుకున్నాను. అందులోనే ఉంది వెంకట్రామయ్య ఇచ్చిన తెల్లకవరు. ★